

Autor: Pierre Vial

Více než aktuální zamyšlení Pierre Viala, ve světle událostí ve Stockholmu, o selhání multikulturalismu a nadcházející rasové válce v Evropě

Hořící budovy, vyrabované obchody a obchodní centra, ulice zasypané odpadky, ohořelé vraky autobusů a automobilů, včetně těch policejních. Tyto obrazy z Londýna, Birminghamu, Bristolu a Liverpoolu vysílaly televizní stanice po celém světě. Připomínaly to, co labouristická stínová ministryně zdravotnictví Diane Abbotová nazvala „válečnou zónou“ („*místo, kde se odehrává partyzánská válka*,” jak uvedly francouzské noviny Le Monde 10. srpna [2011]).

Francouzská média okamžitě začala s kampaní, jak interpretovat tyto události: je to vinou sociálního napětí, způsobeného škrtů státních dotací sociálně nejslabším vrstvám obyvatelstva; je to vinou nezaměstnanosti a z ní vyplývající zahálky; a je to, samozřejmě, chyba britské policie („*přehmaty policejních sil*“ podle konzervativních novin Daily Mail – novin stejně lživých, jako jsou ty francouzské). Vše má jednoduché vysvětlení ... a výtržníci v kapucích jsou „mládež“ s neklidnými srdci. Mládež dobře organizovaná, uniformovaná (a proto zcela jiná, než spontánně a povrchně jednajících *hooligans*), s komunikačním systémem na úrovni, jež umožňuje vést útoky ve vlnách po mnoho dní.

A co na to vláda? Britský premiér David Cameron, ministr vnitra, ministr financí, starosta Londýna byli... na dovolené (Cameron v Itálii). [1] To byla ze strany výtržníků nevídaná drzost, že si zvolili zrovna tento okamžik. Mohli aspoň počkat, než se vrátili.

Je nepopíratelné, že k úpadku společnosti a nepokojům došlo následkem nespoutaného liberalismu. V tomto případě to však bylo svedeno na rasový konflikt. Záminkou pro vypuknutí nepokojů byla smrt černošského kriminálního během policejní operace, namířené proti černošským gangům v Londýně. [2] Prvním ohniskem nepokojů byla londýnská čtvrť Tottenham, eufemisticky označovaná jako „multietnická“, jejíž většinu obyvatel tvoří přistěhovalci afro-karibského původu. Výtržníci chtěli ukázat – což se jim nakonec i povedlo – že mohou ovládat ulice navzdory bílé moci a pořádku. Dokonce i francouzské noviny Le Monde, nehledě na jejich ideologické předsudky, uznaly dne 9. srpna [2011] že šlo „o nejvážnější rasový konflikt ve Spojeném království od dob rasových nepokojů v Oldhamu v roce 2001,” tudíž šlo o „rasové výtržnosti.“

Multikulturalismus, který byl dlouhou dobu dáván za příklad britské odpovědi na rasové tenze ve společnosti, ztratil svůj lesk a pod vlivem nedávných událostí Cameron uznal, že multikulturalismus selhal (stejně jako německá kancléřka Merkelová). Celá idea multikulturalismu byla založena na naivním přesvědčení, že různá rasová společenství mohou harmonicky koexistovat na stejném území. Tuto iluzi, založenou na ideologických konstruktech, lze vyzorovat na pravici i levici – mezi intelektuály, kteří jednoduše odmítají uznat břímě reality. Reality natolik narušující jejich duševní klid, že ji musí úporně popírat až do dne, kdy se ocitnou v podobné situaci jako ostatní.

Tento den nastal pro mnoho Britů. Jak poznamenaly francouzské noviny Libération dne 16. srpna [2011], mnoho z nich se řídí radou z plakátů, které byly vylepeny po ulicích: je nutné najít a odsoudit „krysy v kapucích“ („rats in hoods“ – oblíbený způsob mezi přistěhovaleckými kriminalníky ve Francii a Anglii jak skrýt svoji identitu). Obzvláště pak začaly vznikat různé domobrany, aby zajistily pořádek a bezpečnost v ohrožených čtvrtích a zastoupily neefektivní policejní síly, paralyzované politicko-korektními tabu (jak přiznal jeden britský policista, citovaný v novinách Le Monde dne 12. srpna [2011]: „Rozkaz zněl zakročit opatrně, s cílem vyhnout se obviněním z brutálního zacházení a z rasismu.“)

Současný Systém, oslabovaný vnitřními rozpory, se nachází v procesu zhroucení. Rasová válka doutná pod povrchem v mnoha evropských zemích. Nastal čas neúnavně pranýřovat pustošivé následky liberálního kapitalismu a začít hlásat realistické, což znamená rasové, koncepce společenského uspořádání za účelem osvobození myslí našich evropských bratrů a povzbuzení jejich vůle k odporu a rekonkvistě.

Poznámky:

[1] Po bestialní vraždě britského vojáka v Londýně Cameron pro změnu odjel na ostrov Ibiza.

[2] Operation Trident

Článek Pierre Viala „Guerre raciale et implosion du système“ vyšel na stránkách Terre et Peuple Provence dne 20. srpna 2011. Český překlad pochází z anglického překladu Grega Johnsona „Racial War & the Implosion of the System“, publikovaného na stránkách Counter-Current Publishing.